

PRIETENI ÎN FELUL NOSTRU

FLO ȘI ODIHNA ÎN FELUL FIECĂRUIA

Prieteni diferiți, aceeași bucurie de a fi împreună

Bine ai venit în Lumea lui Norișor

În Lumea lui Norișor, un cântecel poate deschide o poveste, iar o poveste poate deveni un început de conversație. Creăm cărți, cântece și activități în limba română pentru copiii care descoperă lumea și pentru adulții care îi însoțesc. Ne dorim să aducem împreună joaca, curiozitatea și timpul petrecut cu drag unii lângă alții.

Personajele noastre învață prin întâmplări apropiate de viața copiilor: cer ajutor, își spun emoțiile, încearcă din nou, împart și au grijă de locurile în care trăiesc. Nu sunt perfecte și nu găsesc toate răspunsurile de la început. Tocmai de aceea ne pot ține companie atunci când ceva este nou, greu sau minunat.

Această carte pornește de la unul dintre videoclipurile lui Norișor și îi continuă aventura în ritmul lecturii. Priviți ilustrațiile, opriți-vă unde apare o întrebare și lăsați copilul să spună ce observă. Povestea se poate citi dintr-odată sau în mai multe seri. Nu există grabă: scopul nostru este să construim amintiri calde și să lăsăm loc fiecărei voci.

POVESTEA · 1 / 25

Un picior la soare

Flo stătea pe nisipul uscat, lângă o stâncă rotunjită. Flamingoul roz își ținea un picior strâns sub pene, iar cu celălalt se sprijinea liniștit.

Marea se vedea dincolo de o bandă de scoici. Pe promontoriu, farul alb privea spre două bărci mici.

Flo nu număra valurile. Se odihnea și lăsa după-amiaza să treacă în ritmul ei.

POVESTEA · 2 / 25

Cleo vine din lateral

Crabul Cleo apăru de după un smoc de iarbă. Mergea lateral, mișcându-și cele opt picioare de parcă fiecare cunoștea deja drumul.

Se opri lângă Flo și își ridică ochii pe tulpini.

- Celălalt picior unde este?

Flamingoul își coborî privirea spre el. Întrebarea părea foarte serioasă. Cleo se uitase și în spate, să vadă dacă piciorul rămăsese pe cărare.

POVESTEA · 3 / 25

Piciorul ascuns

Flo ridică puțin aripa și își arătă piciorul strâns.

- Este aici. Nu l-am rătăcit.

Cleo își deschise cleștii, ușurat.

- Mă întrebam dacă trebuie să-l căutăm.

Flamingoul chicoti. Coborî laba ascunsă și mișcă degetele palmate deasupra nisipului. Amândouă picioarele erau acolo, doar că nu făceau același lucru în aceeași clipă.

POVESTEA · 4 / 25

Schimbarea

Flo puse pe nisip piciorul care se odihnise. Abia apoi își mută greutatea și îl ridică pe celălalt.

Cleo urmări mișcarea cu ochii larg deschiși.

- Acum este rândul lui?

- Așa îmi place să stau uneori, spuse Flo.

Nu fusese un salt și nici o probă de curaj. O labă coborâse, cealaltă urcase, iar flamingoul rămăsese același prieten roz.

POVESTEA · 5 / 25

Ideea crabului

Cleo privi spre propriile picioare.

- Atunci pot să fac și eu la fel.

Ridică unul din partea stângă. Celelalte rămaseră pe nisip, iar cleștii se mișcară pentru echilibru.

Flo îl privi fără să îl grăbească. Crabul își coborî piciorul și încercă altul. Avea mult mai multe posibilități decât flamingoul, ceea ce făcea alegerea neașteptat de complicată.

POVESTEA · 6 / 25

Care este primul

Cleo începu să numere. Se opri la jumătate, fiindcă tocmai făcuse un pas lateral.

- Stai. Acesta era primul sau cel de lângă el?

Flo înclină capul.

- Vrei să mergi undeva sau să te odihnești?

Crabul clipi.

- Să mă odihnesc, cred.

Dar până atunci, încercarea lui de odihnă însemnase mai multă mișcare decât drumul până la stâncă.

POVESTEA · 7 / 25

Urmele din nisip

Cleo se uită în urmă. Lăsase o încurcătură de urme mici, în jurul propriului corp.

Flo lăsase numai două urme adânci și câteva linii de la pașii de mai devreme.

- Ale mele arată de parcă au venit mai mulți crabi, spuse Cleo.

Flamingoul zâmbi. Fiecare mergea în felul său. Nisipul nu încerca să le facă urmele să semene între ele.

POVESTEA · 8 / 25

O încercare grăbită

Cleo ridică două picioare aproape deodată. Corpul i se înclină și puse imediat picioarele la loc, pe nisipul plat.

Nu căzu, dar se opri speriat.

Flo coborî ambele labe.

- Facem o pauză?

Crabul încuviință. Încercase să copieze o poziție înainte să afle dacă îi era comodă. Acum simțea că avea nevoie să stea pur și simplu liniștit.

POVESTEA · 9 / 25

Lângă stâncă

Se mutară câțiva pași spre umbra stâncii. Cleo alese un loc neted, departe de marginea apei, și își lăsă corpul aproape de nisip.

Flo rămase cu ambele picioare jos.

Un vânt ușor mișca iarba dunei. Crabul își coborî cleștii. Nu trebuia să-i țină ridicați ca pe niște steaguri numai fiindcă avea un spectator înalt lângă el.

POVESTEA · 10 / 25

Întrebarea simplă

- Așa îți este bine? întrebă Flo.

Cleo își mișcă puțin un picior, apoi îl lăsă în pace.

- Da. Mai bine decât când încercam să fiu flamingo.

Flo își desfăcu aripile într-un zâmbet larg.

- Îmi place să am un prieten crab.

Cleo se uită la cleștii lui. Pentru prima dată în după-amiaza aceea, nu îi mai compară cu aripile lui Flo.

POVESTEA · 11 / 25

Castelul de nisip

Din locul lor se vedea un castel de nisip, rămas mai sus de linia apei. Steguleț ul lui se aplecase.

Cleo se ridică.

- Pe acesta pot să-l îndrept ușor.

Flo îl însoți. Crabul prinse bățul cu un clește și îl apăsă puțin în nisip. Apoi se dădu înapoi. Nu avusese nevoie de aripi ca să fie de folos.

POVESTEA · 12 / 25

Umbra turnului

Flo observă că un turn mic al castelului avea o crăpătură. Cleo aduse puțin nisip umed de pe marginea joasă a dunei, fără să intre în apă.

Cu un clește îl așeză la bază, iar cu celălalt netezi marginea.

Flamingoul privea, ținându-și ciocul departe de lucrare.

- Tu poți lucra chiar lângă pământ, spuse el. Eu trebuie să mă aplec mult.

POVESTEA · 13 / 25

Ce vede Flo

După reparație, Flo își ridică gâtul și zări un prosop prins într-un smoc de iarbă, lângă umbrela de plajă.

Cleo nu îl putea vedea de după castel.

- Este acolo, în spate, spuse flamingoul.

Crabul ocoli turnul și găsi prosopul. Din înălțimea lui Flo, lumea avea alte ferestre. Din apropierea nisipului, Cleo vedea alte detalii. Niciunul nu le vedea pe toate.

POVESTEA · 14 / 25

Prosopul întins

Cleo trase ușor de un colț al prosopului cu cleștele. Flo prinse celălalt colț cu ciocul și îl eliberă de iarbă.

Îl întinseră sub umbrela care stătea bine fixată în nisip, departe de mare.

Lucrând împreună, nu se mișcau la fel. Unul mergea lateral, celălalt făcea pași lungi. Prosopul ajunse totuși drept, fără să fie nevoie ca cineva să își schimbe trupul.

POVESTEA · 15 / 25

Două locuri de odihnă

Cleo se așeză pe marginea prosopului. Flo rămase în picioare lângă umbrelă și își strânse iar o labă sub pene.

Crabul îl privi fără să mai caute piciorul lipsă.

- Eu stau aici, spuse el.

- Eu aici, răspunse Flo.

Erau aproape, la umbră, și fiecare găsise un loc comod. Nu arătau la fel, dar se odihneau împreună.

POVESTEA · 16 / 25

Numărătoarea reluată

După un timp, Cleo își privi picioarele.

- Acum le pot număra fără să le mut.

Le urmări încet cu ochii, dintr-o parte în cealaltă. Avea opt picioare și doi clești. Cleștii nu intrau în aceeași numărătoare.

Flo așteptă până termină.

De data aceasta, Cleo număra din curiozitate. Nu încerca să afle ce ar trebui să ascundă ca să semene cu prietenul său.

POVESTEA · 17 / 25

Un joc nou

Flo propuse să privească urmele fără să le facă din nou. Cu vârful ciocului, arătă spre poteca de lângă prosop.

Cleo recunoscu pașii laterali, iar flamingoul își găsi urmele lungi.

- Ale tale merg ca o scară, spuse crabul.

- Ale tale, ca o broderie, răspunse Flo.

Nisipul păstra două desene diferite ale aceleiași plimbări. Cleo hotărî că îi plăceau amândouă.

POVESTEA · 18 / 25

Norul de deasupra

Un nor mic trecu prin fața soarelui. Flo își lăsă piciorul jos și se întinse ușor.

Cleo își mișcă pe rând picioarele, fără grabă, apoi se ridică.

- Gata pauza?

- Pentru mine, da. Tu poți să mai stai.

Crabul se gândi o clipă. Încă îi era bine pe prosop. Flo rămase lângă el și privi marea, fără să transforme propria ridicare într-un semnal pentru amândoi.

POVESTEA · 19 / 25

Vântul dinspre mare

Când Cleo fu pregătit, strânseră prosopul. Un colț se ridică în vânt, iar crabul îl prinse cu cleștele înainte să zboare spre castel.

Flo ținu partea cealaltă. Îl împăturiră puțin strâmb, dar suficient de bine ca să nu atingă nisipul ud.

Cleo zâmbi. Cleștii pe care îi agitase pentru echilibru deveniseră acum tocmai lucrul de care aveau nevoie.

POVESTEA · 20 / 25

Pe lângă scoici

Porniră pe nisipul uscat, de-a lungul șirului de scoici. Cleo mergea lateral, iar Flo își scurta pașii ca să poată vorbi cu el.

Nu făceau o întrecere. Se opreau când găseau o scoică interesantă și o lăsau acolo după ce o priveau.

Când Cleo ocoli o piatră, Flo îl aștepta. Apoi merseră iar unul lângă altul, fiecare cu pașii lui.

POVESTEA · 21 / 25

Întrebarea crabului

- Dacă data viitoare mă așez direct pe nisip, mai vii lângă mine? întrebă Cleo.

Flo își întoarse capul.

- Sigur. Nu ne-am împrietenit pentru că stăm la fel.

Crabul își ridică ochii spre el. Răspunsul fusese atât de simplu, încât aproape îl miră. Petrecuse mult timp încercând să imite o poziție care nu hotărâse niciodată dacă aveau sau nu loc unul lângă altul.

POVESTEA · 22 / 25

Lumina roz

Soarele coborî, iar apa căpătă dungi roz. Flo părea aproape de aceeași culoare cu cerul de deasupra farului.

Cleo se opri lângă un bolovan neted. Nu îl mai anunță cu teamă că voia o pauză.

- Aici mi-ar plăcea să mai stăm puțin.

Flo se apropie și privi orizontul. Prietenul lui învățase să spună ce îi era bine, iar asta făcea plimbarea mai ușoară pentru amândoi.

POVESTEA · 23 / 25

Castelul rămâne în urmă

De lângă bolovan vedeau castelul reparat. Steguleț se mișca, dar rămânea drept.

Cleo își aminti cum netezise turnul. Flo își aminti prosopul descoperit dincolo de iarbă.

Niciunul nu ar fi făcut toate lucrurile la fel de ușor singur. Tocmai deosebirile lor făcuseră după-amiaza să meargă bine, după ce încetaseră să fie un motiv de neliniște pentru crab.

POVESTEA · 24 / 25

O promisiune ușoară

Hotărâră să se întâlnească din nou lângă stânca rotunjită. Cleo putea aduce o scoică găsită pe drumul de acasă, să o privească împreună și apoi să o lase pe plajă.

Flo voia să vadă dacă bărcile mai treceau pe lângă far.

Nu își propuseră nicio probă de echilibru. Aveau destule de descoperit fără să transforme întâlnirea într-o încercare de a semăna unul cu altul.

POVESTEA · 25 / 25

Același prieten

Înainte de plecare, Flo schimbă încă o dată piciorul. Cleo îl privi, apoi se așeză comod pe nisip.

- Eu mă odihnesc așa, spuse.

- Și eu așa, răspunse Flo.

Se salutară, mulțumiți. Fiecare trup poate avea alt fel de a merge și de a se odihni. Prietenia începe când ascultăm aceste deosebiri și ne facem loc unii altora, fără să cerem aceleași urme în nisip.

Mulțumim că ați citit împreună

Vă mulțumim că ați deschis această carte și că le-ați făcut loc personajelor noastre în timpul vostru. Fiecare pagină citită, fiecare întrebare și fiecare clipă de atenție oferită unui copil dau sens poveștilor din Lumea lui Norișor. Ne bucurăm că am putut fi o mică parte din aceste momente.

Sperăm că aventura v-a lăsat un zâmbet și un gând de dus mai departe. Puteți reveni la o ilustrație preferată, puteți desena o altă întâmplare sau puteți vorbi despre o situație asemănătoare din viața voastră. Nu este nevoie de un răspuns perfect și nici de o morală învățată pe de rost. Ascultarea, blândețea și bucuria de a descoperi împreună sunt mai importante.

Poveștile continuă prin cântecele, cărțile și activitățile noastre în limba română, pe lumealuinorisor.ro. Mulțumim copiilor, părinților, bunicilor și educatorilor care ne însoțesc. Vă așteptăm cu drag la următoarea aventură din Lumea lui Norișor.

O poveste se încheie. Curiozitatea continuă.

Luați cu voi întâmplarea preferată și povestiți-o cuiva drag. Alte cântece, povești și activități vă așteaptă în Lumea lui Norișor.

lumealuinorisor.ro

© 2026 Lumea lui Norișor. Toate drepturile rezervate. Lumea lui Norișor™ este marca universului nostru de cântece, povești și activități pentru copii.

Inspirată din videoclipul Flamingoul schimbă piciorul.
Personajele și ilustrațiile aparțin aceleiași serii de povești.